के च प्रवीराः पार्थानां युधि कर्णमवारयन्। कांश्च प्रमथ्याधिरथिर्युधिष्ठिरमपीडयत्। २२३५
॥ सञ्जय उवाच ॥ धृष्टद्युम्नमुखान् पार्थान् दृष्ट्वा कर्णो व्यवस्थितान्। समभ्यधावत्त्वरितः पाञ्चालान् शत्रुकर्षणः।
तन्तूर्णमभिधावन्तं पाञ्चाला जितकाशिनः। प्रत्युद्ययुर्म्महात्मानं हंसा इव महार्णवं।
ततः शङ्खसहस्राणां निस्वनो हृदयङ्गमः। प्रादुरासीदुभयतो भेरीशब्दाश्च दारुणाः।
नानावाणनिपाताश्च द्विपाश्वरथनिस्वनः। सिंहनादश्च वीराणामभवद्दारुणस्तदा।
साद्रिद्रुमार्णवा भूमिः सवाताम्बुदमम्बरं। सार्केन्दुग्रहनक्षत्रा द्यौश्च व्यक्तं विघूर्णिता। २२४०
इति भूतानि तं शब्दं मेनिरे ते च विव्यथुः। यानि चाप्यल्पसत्त्वानि प्रायस्तानि मृतानि च।
अथ कर्णो भृशं क्रुद्धः शीघ्रमस्त्रमुदीरयन्। जघान पाण्डवीं सेनामासुरीं मघवानिव।
स पाण्डवबलं कर्णः प्रविश्य विसृजञ्छरान्। प्रभद्रकाणां प्रवरानदहत् सप्तसप्ततिं।
ततः सुपुङ्खैर्न्निशितैरथश्रेष्ठो रथेषुभिः। अवधीत् पञ्चविंशत्या पाञ्चालान् पञ्चविंशतिं।
सुवर्णपुङ्खैर्न्नाराचैः परकायविदारणैः। चेदिकानवधीद्वीरः शतशोऽथ सहस्रशः। २२३५
तं तथा समरे कर्म्म कुर्व्वाणमतिमानुषं। परिवव्रुर्म्महाराज पाञ्चालानां रथव्रजाः।
ततः सन्धाय विशिखान् पञ्च भारत दुःसहान्। पाञ्चालानवधीत् पञ्च कर्णो वैकर्त्तनो वृषः।
भानुदेवं चित्रसेनं सेनाविन्दुञ्च भारत। तपनं शूरसेनञ्च पाञ्चालानहनद्रणे।
पाञ्चालेषु च शूरेषु वध्यमानेषु सायकैः। हाहाकारो महानासीत् पाञ्चालानां महाहवे।
परिवव्रुर्म्महाराज पाञ्चालानां रथा दश। पुनरेव च तान् कर्णो जघानाशु पतत्रिभिः। २२५०
चक्ररक्षौ तु कर्णस्य पुत्रौ मारिष दुर्जयौ। सुषेणः सत्यसेनश्च त्यक्त्वा प्राणानयुध्यतां।
पृष्ठगोप्ता तु कर्णस्य ज्येष्ठः पुत्रो महारथः। वृषसेनः स्वयं कर्णं पृष्ठतः पर्य्यपालयत्।
धृष्टद्युम्नः सात्यकिश्च द्रौपदेया वृकोदरः। जनमेजयः शिखण्डी च प्रवीराश्च प्रभद्रकाः।
चेदिकैकेयपाञ्चाला यमौ मत्स्याश्च दंशिताः। समभ्यधावन्राधेयं जिघांसन्तः प्रहारिणं।
त एनं विविधैः शस्त्रैः शरधाराभिरेव च। अभ्यवर्षन् विमर्द्दन्तं प्रावृषीवाम्बुदा गिरिं। २२५५
पितरन्तु परीप्सन्तः कर्णपुत्राः प्रहारिणः। त्वदीयाश्चापरे राजन् वीरा वीरानवारयन्।
सुषेणो भीमसेनस्य च्छित्वा भल्लेन कार्म्मुकं। नाराचैः सप्तभिर्व्विद्ध्वा हृदि भीमं ननाद ह।
अथान्यद्धनुरादाय सुदृढं भीमविक्रमः। सज्यं वृकोदरः कृत्वा सुषेणस्याच्छिनद्धनुः।
विव्याध चैनं दशभिः क्रुद्धो नृत्यन्निवेषुभिः। कर्णञ्च तूर्णं विव्याध त्रिसप्तत्या शितैः शरैः।
भानुसेनञ्च दशभिः साश्वसूतायुधध्वजं। पश्यतां सुहृदां मध्ये कर्णपुत्रमपातयत्। २२६०
क्षुरप्रेणोन्नतं तस्य शिरश्चन्द्रनिभाननं। शुभदर्शनमेवासीन्नालभ्रष्टमिवाम्बुजं।
हत्वा कर्णसुतं भीमस्तावकान् पुनरार्द्दयत्। कृपहार्द्दिक्ययोश्छित्त्वा चापौ तावप्यथार्द्दयत्।
दुःशासनं त्रिभिर्व्विद्ध्वा शकुनिं षड्भिरायसैः। उलूकञ्च पतत्रिञ्च चकार विरथावुभौ।
हा सुषेण हतोऽसीति ब्रुवन्नादत्त सायकं। तमस्य कर्णश्चिच्छेद त्रिभिश्चैनमताडयत्।